అన్నపూర్ణా.. ఆర్కిమెడీసు..

– బాజ్జి

సైన్సు కాలేజీ (సీరియస్) విద్యార్థిని అన్నపూర్ణ అంటే తెలీని వాడు యూనివర్సిటీ మొత్తంమీద ఒక్కరూ లేరనేది నిర్వివాదం. అప్సరస అందంతోపాటు అపర వాణి అంత కూడా ఆమెలో ఆ వెర్రి బ్రహ్మ ఎందుకు పెట్టాడా అని ఆస్తికులూ, అది జీన్సులోంచి పుట్టుకొచ్చిన ఒకానొక వారసత్వ గుణం అని నాస్తికులూ వాదించుకొన్నా, ఆమె పట్ల జరిగిన ఏ చిన్న పొరపాటుకైనా చిరాకో, శ్రుతిమించి రాగాన పడితే చెంప దెబ్బతో తింటారని అందరిలోనూ గట్టిగా నాటుకు పోయిన అభిప్రాయానికి మాత్రం వాద ప్రతివాదాలు లేవు.

ఆనాటి సంఘటన అచ్చు సినిమాలోలా జరిగింది. బిస్కాపేయం దగ్గర గుంజీలూ గట్రా తీస్తూ ఉండాల్సిన అనంతం, ఆ సాయంత్రం పూట యూనివర్సిటీ ఇన్‌గేటు ముందు సిటీబస్సు కోసం ఎదురుచూస్తున్న సారథి, విశ్వాం, ఎలం తదితర మిత్రమండలి మధ్య పొరపాటున నిలబడి ఉన్నాడు. నెంబర్ టెన్ ఎక్కి పాత పోస్టాఫీసు దగ్గర దిగి, అక్కడ ఓ మిత్రుణ్ణి కలిసి అటు నుంచి గుప్తా బుక్ స్టాల్లో దూరబడి పుస్తకాలనూ అమ్మాయిలనూ పనిలో పనిగా పరామర్శించి, తిరుగు బస్సులో మళ్ళీ బెస్సును కేచ్ చేసి కేటీహెచ్ దగ్గర దిగి, అక్కడ మద్యెల హాయిగా పాటలు పాడే గుడ్డిరాముడితో "కుడి ఎడమైతే పొరపాటు లేదోయ్", "పరదేసియోం సే నా అఖియా మిలానా" వంటి గుడోల్డ్ సాంగ్స్ పాడించుకొని ఆవక తోచింది సాయంచేసి, నడుస్తూ కబుర్లు చెప్పుకొంటూ కలెక్టరాఫీసు, కృష్ణ చైతన్య దాటి లేడీస్ హాస్టలు మీదుగా బీచ్ కెళ్ళాలనే కార్యక్రమం రూపొందించిన సారథితో స్నేహితులంతా ఏకీభవించారు. తన మామూలు కార్యకలాపాలకు భంగం వాటిల్లుతుంది గనక వీటో చేద్దామని ముందు అనుకొని, వారానికోసారి అందులో శనివారప్పూటన్నా వీరి మాట వినకపోతే బాగోదుకదా, విశ్వంగాడితో 'ఫాజిల్', 'పిరమిడ్', 'హైడ్రోజన్ పెరాక్సైడ్', 'స్పంజి', వంటి ఘోరాతి ఘోరమైన తిట్లు తినడమెందుకు లెద్దూ అని మారు మనసు పొందినవాడై ఈ ప్రోగ్రాములో తన కిష్టమైన బుక్‌స్టాలు విజిట్ కూడా ఉండడం జ్ఞాపకానికొచ్చి సరే అంటే సరే అన్నాడు అనంతం.

"కాలక్షేపం బఠాణీల వాళ్ళూ శ్రీటా బతకాలనే సదుద్దేశంతో సిటీబస్సులు ఎప్పుడూ లేటుగా రావడం ఆనవాయితీ అయినట్లే, తను పయనించే వాహనం ఒక జీవిత కాలం లేటు కాకపోయినా ఎప్పుడూ అరగంట లేటన్నదే జగమెరిగిన సత్యం. అప్ట్రాల్ ఓ పుస్తకం ఎక్సెస్ లగేజీ కాబోదు. అన్నింటి కన్నా ముఖ్యం ఫైమీజ్ ప్రెషన్..." సదరు అభిప్రాయాలు ఉన్న అనంతం వ్యోమగాముల యాత్రా విశేషాల బొమ్మల పుస్తకం తనతో తెచ్చుకొని, కళ్ళజోడు జారినా జారకపోయినా అలవాటుగా ఎడమచేతి చూపుడు వేలుతో వెనక్కు నెట్టుకొంటూ నెలకోసారి తప్పగిముకోని గెడ్డాన్ని మధ్య మధ్య తడుముకొంటూ పేజీలు తిరగెయ్యడంలో పూర్తిగా నిమగ్నమై పోయాడు.

అన్నపూర్ణ, ఆమె నేస్తాలు యమున, విజయ, లలిత తదితరులను యూనివర్సిటీ ఔట్‌గేటు దగ్గర ఎక్కించుకొని బయలు దేరిన నెంబర్ టెన్ ఇన్ గేటు ముందు ఆగి మళ్ళీ బయలుదేరబోతున్న సమయంలో, మిత్రులతో బస్సు ఎక్కేసిన విశ్వం ఎందుకో అనుమానం వచ్చి కిటికీలోంచి తొంగిచూసి "స్పంజీ"

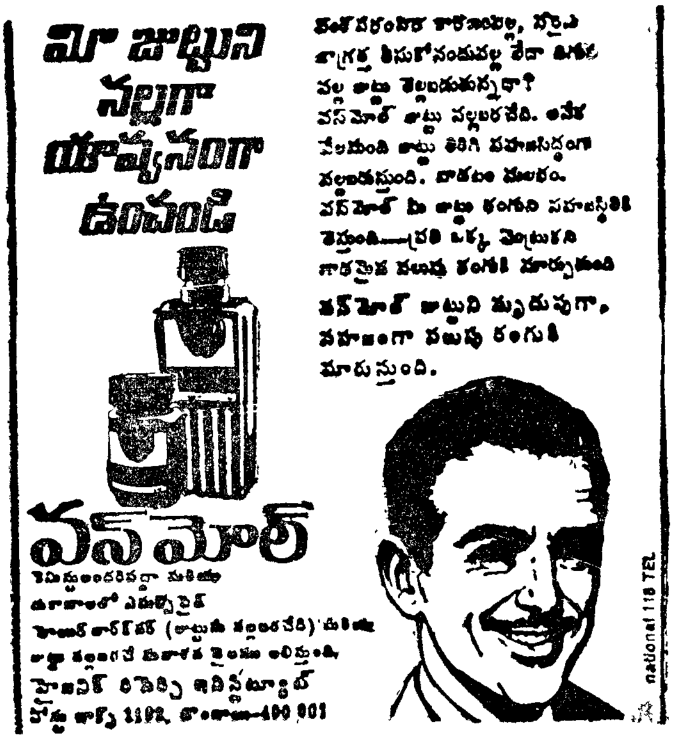

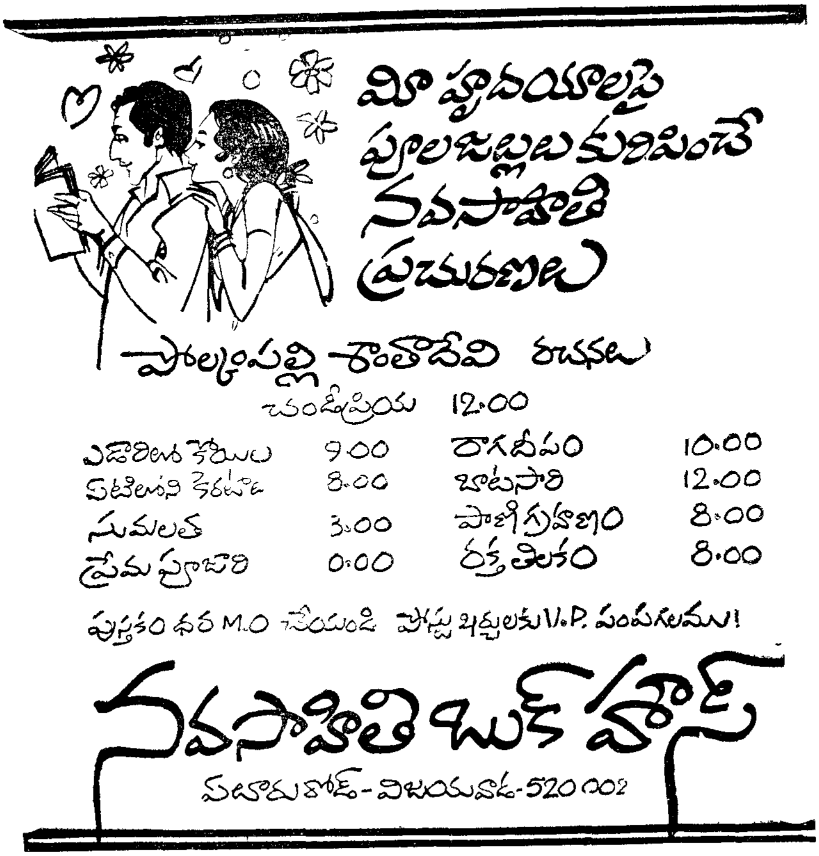

అన్నపూర్ణా ఆర్కిమెడీసు

అంటూ చిన్న స్వైర్య కేక పెట్టాడు. పుస్తకంలో లీనమై బస్సు ఎక్కకుండా కిందే ఉండిపోయిన అనంతం ఆ గావు కేకతో ఒక్కసారి ఉలిక్కిపడి చుట్టూ ఎవరూ లేకపోవడం గమనించి కదులుతున్న బస్సు చటుక్కున ఎక్కేసాడు. హడావిడిగా బస్సు ఎక్కేసిన అతగాడు ముందు కంటూ దూసుకుపోయి ఎక్కడ కూర్చున్నాడో అన్న ధ్యాస అంత మాత్రం లేకుండా అన్నపూర్ణ ప్రక్కనే వున్న ఖాళీసీట్లో అమాంతం కూలబడి పుస్తకంలో మళ్ళీ కళ్ళు దూర్చేశాడు...

"మేమూ మీతో సమానమే మేమూ అడ్వాన్సుడే అంటూ డప్పాలు కొట్టే అమ్మాయిలు చాలా చాలా విషయాల్లో ఎందుకు ముందంజ వేయరో అర్థంకాదు. వీళ్ళు ఇక వస్తే బాగుపడరు..." అనే సారథి వాదన నిజమేనన్న సంగతి మరోసారి రుజువయింది

...ఈ హఠాత్సంఘటనకు అన్నపూర్ణ మొదట అవాక్కయిన మాట నిజం. బస్సు నడుస్తూనే ఉంది. అనంతం ఏమీ పట్టనట్టు పుస్తకం చదువుతూనే ఉన్నాడు.

"ఇడియట్" అంది యమున కటువుగా.

"దివానీ" విజయ కసిగా అంది.

"ఒక్కటివ్వవే" సలహా ఇచ్చింది లలిత.

విస్తుపోయి చూస్తుండిపోయారు మిగతావాళ్ళు.

అన్నపూర్ణ కొంచెం తేరుకొని "హాయ్ మిస్టర్" అంది.

"మిస్టర్ అమాయక్రావ్" అందించాడు చలం.

"వెల్ మిస్టర్ అమాయక్రావ్" అంది అన్నపూర్ణ.

అనంతరావులో చలనం లేదు.

"వాడిపేరు అనంతరావండీ బాబూ" అన్నాడు విశ్వం.

"ఆమెకు తెలీకనా" అన్నారెవరో.

"అనంత్రావ్" ఈసారి కోపంగా అంది అన్నపూర్ణ.

అతగాడిలో మార్పు రాలేదు.

"ఆర్కిమిడీస్ అని పిలవండి తప్పక పలుకుతాడు" సలహా ఇచ్చాడు సారథి.

"హేయ్ ఆర్కిమిడీస్" అన్నపూర్ణ

తరం అంతరం

డాక్టర్ దాశరథి

తండ్రికీ కొడుక్కీ తరం అంతరం
గురువుకీ శిష్యుడికీ తరం అంతరం
నేతకూ జనతకూ తరం అంతరం
అంతరం తప్పదని అనుకుంటాం అందరం;

వయసువల్ల వస్తాయి అంతరాలు
మనసువల్ల పోతాయి ఆ అంతరాలు
ఎందుకు ఈ అంతరాలు తరతరాలు ?
తెలుసుకుని వెలగాలి అంతర్యాలు !

అంతరాల దొంతరలు ఎంతకాలం ?
సమాజాన్ని కూల్చుటకు అవే మూలం;
యువతరాన్ని నవతరాన్ని గుర్తించాలి
అంతరాలు లేకుండా వర్తించాలి.

అందమైన కళ్ళు కోపంగా కొద్దిగా విరుపెక్కాయి.

అనంతం ఒక్కసారి తల పైకెత్తి మళ్ళీ పుస్తకంలో తల దూరేశాడు.

‘‘చెవుడో, స్నాబో మరి?’’ అంది యమున.

‘‘చెవుడా లేక సరిగా వినబడదా? ఆ సన్నమెట్ల దగ్గర మంచి డాక్టరున్నాడు. ప్లీజ్ కన్సల్ట్’’ అంది అన్నపూర్ణ కొంచెం గట్టిగా.

జోకు పేలింది నవ్వులు రాలాయి బస్సు నిండా. అన్నపూర్ణకు మాత్రం కంపరమెత్తింది. వీడికి ఎలా బుద్ధి చెప్పాలా అని తీవ్రంగా ఆలోచించడం మొదలెట్టింది.

లెక్చరును జోలపాటలా భావించి, పాఠం చెప్పడం ఆగగానే రక్కున మేల్కొనే ఒకానొక విద్యార్థిలా, నవ్వులు ఆగిపోయిన తర్వాత అనంతం అంతరిక్షంలోంచి అమాంతం సిటీ బస్సులోకి ఊడిపడ్డాడు. చుట్టూ ఒక్కసారి కలయజూసి మళ్ళీ తలొంచేసుకొని పుస్తకంలోకి చూస్తూ ‘‘చూడండి మిస్, మీరు ఆ డాక్టరుగారి ఏజెంటు కాదని స్పష్టంగా తెలుస్తూనే ఉంది. ఆయన చెవిటి డాక్టరు కాదు. నల్లడాక్టరు. ఐ మీన్ అయనకు చెవుడో నల్ల వగైరాలున్నాయో లేవో నాకు తెలీదు కాని, నల్లవారికి మాత్రం ఆయన ఇంటి స్క్రీమర్ సెట్టూ గట్టూ పెడతారు’’ అన్నాడు అమాయకుడైన అనంతరావు. ఇంత గొప్పగా రిపోర్టు లాంటిది ఇవ్వగలడని, అసలు ఇస్తాడనీ కలలో కూడా, ఊహించి ఉండని జనాలంతా ఒక్కసారి దంగైపోయి, తర్వాత ఆహా... ఓహో... ఆహ ... ఓహోహో... అంటూ రకరకాల హర్షధ్వానాలూ, కరతాళధ్వనులూ చేసేశారు.

‘‘ఇలాగా ఒక్కసారి ఇటు నీ నాలుగు కళ్ళతో కాస్త ఇలా చూడు’’ అంది అన్నపూర్ణ.

రోజుకో రంగు ఫిరాయించే రాజకీయ వ్యభిచారుల కల్లబొల్లి ఉపన్యాసాలు విని విని బోరెత్తి ఒళ్ళు మండి కుళ్ళిపోయిన గుడ్లూ, చెప్పులూ, రాళ్ళూ విసిరే వారినీ, అసలు సమస్యను పక్కదోవ పట్టించి చీటికీ మాటికీ బస్సుల మీద విరుచుకుపడే దుండగీళ్ళనూ ఒకే గాటకు కట్టేసే డ్రైవరూ కండక్టరూ, ‘‘గోరంత దాన్ని కొండంత చేయడమెందుకు? వాళ్ళే సర్దుకుంటారు లెద్దూ’’ అనుకొని తమ తమ పనిలో పూర్తిగా నిమగ్నమైపోయినట్టు నటించసాగారు. మిగతా వాళ్ళకు తమాషా చూద్దామని మహా ఇదిగా ఉంది.

బస్సు సిరిపురం దాటేసింది.

‘‘... కాస్త ఇలా చూడు’’ అని అన్నపూర్ణ అనగానే, అనంతం తన మామూలు ధోరణిలో కళ్ళజోడు వెనక్కి ఒత్తి గడ్డాన్ని రాసుకొంటూ ఆమె ముఖంలోకి సూటిగా చూశాడు.

‘‘చదవడానికి నా ముఖం మీద జోకు లేవీ లేవు గని, ఇటు ఇవి చదువు’’ అందామె కిటికీ పైన ఉన్న అక్షరాలు చూపిస్తూ.

‘‘...స్త్రీలు...స్త్రీలు..నిల్చుండినప్పుడు తల వంచవలెను ... టిక్కెట్టు లేనిదే ప్రయాణం చేయరాదు .. చేతులు బైటకు పెట్టరాదు... హరేరామ హరేకృష్ణ ... రెడ్ లైటు వెలుగునప్పుడు బెల్లు కొట్టరాదు. బస్సు పూర్తిగా ఆగిన తర్వాతనే ఎక్కవలెను, దిగవలెను ... మూవ్ విలాంగ్ ది గ్యాంగ్ వే... అందరూ ముందుకు జరగవలెను...ప్రథమ చికిత్స పెట్టె నెంబరు. కృష్ణ కృష్ణ హరే హరే ... చిల్లర తెచ్చుకొనవలెను. పొగ త్రాగరాదు... ముందు సీటు పై కాళ్లు పెట్టరాదు... పురుషులు .. పురుషులు...’’

ఆ చివరనుంచి ఈ చివరదాకా ఉన్నవీ లేనివీ అన్నీ కలగపులగంగా యమాస్పీడుగా చదివేసి మళ్ళీ తన ధోరణిలో పడిపోయాడు అనంతం. ఎందరికో బుద్ధి చెప్పిన అన్నపూర్ణకు అతగాణ్ణి ఎలా సాధించాలో అంతు పట్టలేదు. చాచి లెంపకాయ కొడదామని అనుకొనే మళ్ళీ ఎందుకో తమాయించుకొంది ఏం చెయ్యాలో సమయానికి తోచక ‘‘ఖర్మ వట్టి జడపదార్థంలా ఉన్నాడేమిటే యమునా’’ అంది విసుగ్గా.

‘‘జడపదార్థాలూ ముడిపదార్థాలూ ఐ మీన్ జడలేసుకొనే వాళ్ళూ, ముళ్ళేసుకొనే వాళ్ళూ ఆడాళ్ళల్లోనే ఉంటారు తప్ప మగాళ్ళలో ఉండరని పురాణం సీత చెప్పింది ఐ మీన్ చెప్పాడు పూర్ణగారూ. అన్నట్టు అడగడం మర్చిపోయాను సుమండీ. ప్లీజ్ కోప్పడకండి. వోంట్ యు బిలీవ్ ఇన్ విమెన్స్ లిబ్’’ పుస్తకంలోంచి తలెత్తి ఆమెవంక సూటిగా చూస్తూ అన్నాడు అనంతం.

అనంతం జోకు మళ్ళీ పేలినా, అన్నపూర్ణ సమాధానం విని అంతా ఒక్కసారి సీరియస్ అయిపోయారు.

‘‘షటప్. ఐ డూ బిలీవ్ ఇన్ విమెన్స్ లిబ్. ఐ వోంట్ లీవ్ యూ.’’ కోపంగా చడామడా ఏవేవో తిట్టుకొంటూ పూర్ణా మార్కెట్ దగ్గర స్నేహితురాళ్ళతో దిగిపోయింది అన్నపూర్ణ.

"నెక్స్ట్ టైమ్ గుడ్ లక్" అంటారు.

ఈ సంఘటన జరిగిన నాటి నుంచీ, "బంగారం లాంటి భవిష్యత్తుకు మంగళం పాడుకొన్నాడు పాపం పసివాడు. ఈదెబ్బతో వాడి పొవ్వర్ క్లోజ్" అంటూ సానుభూతి కురిపించేవారూ, "ఏం ఫరవాలేదు బ్రదర్ మేమంతా లేమూ" అంటూ భుజం తట్టి ధైర్యం నూరిపోసేవారూ, "నిజం ఇలాంటి సిచ్యుయేషన్స్‌లోంచే అభిమానాలూ గట్టిగా పుట్టుకొస్తాయి. ఆల్ ది బెస్ట్" అంటూ షేక్‌హేండ్లు ఇచ్చే వారూ అనంతాన్ని ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసి అతని మనస్సు పరిపరివిధాల పోయేలా చేయసాగారు.

అయితే అనంతరావు అంతగా బెంబేలు పడి పోలేదుగాని మరునటి రోజు మధ్యాహ్నం వరకూ అమితంగా పశ్చాత్తాప పడిపోయాడు. ఇక ఉండబట్టలేక క్రాఫ్ దువ్వేసుకొని, నలిగిపోయిన తెల్ల చొక్కా, రంగు వెలిసిన నీలం ఫాంటుతో టక్ చేసుకొని, చొక్కా జేబుకు కాస్త సెంటు పూసుకొని బాత్రూమ్ చెప్పులేసుకొని, అద్దె సైకిలు తొక్కుకొంటూ చెమటలు కక్కుతూ లేడీస్ హాస్టలు చేరుకొన్నాడు.

"నిజం మీరు నమ్మాలి పూర్ణగారూ. ఏ ఒట్టు వేయమన్నా వేస్తా. ఈ దుర్బుద్ధి ఐ మీన్ ఈవ్‌టీజింగ్ నాకే కోశానా లేదు. మన క్లాస్‌మేట్ చలంగాడు లేడూ వాడు నన్ను చూసి ఓర్వలేకో, తమాషాకో, ఎందుకో సరిగ్గా తెలియదుగాని బాగా రెచ్చగొట్టి వంద బెట్ కాయించి నన్ను కమిట్ చేయించాడు. ఏంతగా రివెంజ్ తీర్చుకోవాలో మీ కర్మం కాదు. మీరు...క్షమించానవకపోతే... నేను... బతికి ...బట్ట...కట్టడం... కల్ల... గొంతు ... ఆరుకుపోతోంది...నాలుగుగ్గుటులు...చల్లని ...త్రాగే నీరు .. ఇప్పిస్తారా ..." అనేసి చూపుడు వ్రేలుతో కళ్ళజోడు నొక్కిపెట్టుకొని, గెడ్డాన్ని తడుముకొంటూ స్పృహ కోల్పోయిన వాడిలా ఈజీ చెయిర్‌లో కూలబడి పోయాడు.

తాము ఇస్తున్న మంచినీళ్ళను అమాయకంగా తాగుతున్న అనంతాన్ని ఏమీ అనలేక మౌనంగా పరిశీలిస్తూ ఉండిపోయింది అన్నపూర్ణ. పుస్తకాలు నెమరేయడం మానేసి గారాలు మిరియాలు నమలసాగారు అక్కడున్న ఆమె మిత్రురాళ్ళు. మంచి నీళ్ళు తాగడం పూర్తి చేసిన అనంతం ఒక్కసారి ఆమెవంక చూసి తర్వాత తల దించేసుకొని నేలమాళిగలు చూస్తూ మౌనంగా ఉండిపోయాడు.

అనంతరావు వాలకం చూడగానే అన్నపూర్ణ కోపం క్రమ క్రమంగా గాలిలోకి ఎగిరి పోయింది. బతికి బట్ట కట్టడం కల్ల అనగానే కొంపతీసి ఆత్మహత్య చేసుకొనే రకమో లేక స్ట్రైకింగుకు సిద్ధపడిన బావతో అని ఆమె మొదట భయపడింది. అతన్ని తొందరగా పంపించెయ్యకపోతే బాయ్ ఫ్రెండ్సు లేనివాళ్ళూ, మేట్రన్ తదితరులు ఏమనుకుంటారనో, నెలసరి ఫీలవుతారనో, బీచ్‌కో, లైబ్రరీకో వెళ్ళే టయిమ్ అయినందువల్లనో లేక అతని అంతరంగాన్ని పూర్తిగా అర్థం చేసుకున్నందువల్లనో ఏమో గాని, స్నేహితురాళ్ళ మాటలు ఏమాత్రం ఖాతరు చేయకుండా తనకోపాన్నంతా దిగమింగేసి అతన్ని మనస్సులోనే క్షమించేసింది.

"డోంట్‌వర్రీ హియరాఫ్టర్... టేకిట్ ఈజీ..." అంటూ గేటు వరకు వచ్చి సాగనంపుతూ "సీయూ" అంటూ ఫక్కున నవ్వేసింది అన్నపూర్ణ.

"థాంక్యూ పూర్ణా... థాంక్యూ" అని హుషారుగా సైకిలెక్కి 'పగలే వెన్నెలా' పాట గుర్తుకొచ్చి ఈలపాట పాడుకొంటూ హాస్టలు చేరుకొన్నాడు అనంతం.

ఈ సంఘటన అనంతరావులో గొప్ప మార్పునే తెచ్చింది. ఆనాటి నుంచీ మహా హుషారుగా ఉంటూ కొత్త మనిషిగా మారిపోసాగాడు. అతని గుండెకాయ బయట ప్రపంచంలోకి వచ్చి ఎక్కడెక్కడో ఆనందంగా విహరించసాగింది. రోజూ తియ్యతియ్యని కలలు కనడం మొదలెట్టాడు.

ఫ్రెండ్సుంటా పీవ్‌తో అన్నపూర్ణ, అనంతరావు మీద జోకు లేస్తూ కాలక్షేపం చేస్తూంటే, అతగాడు హ్యాపీగా గొంతులో పిల్లిమొగ్గలూ, కుప్పిగంతులూ వేస్తున్నాడు తనలో ఏదో మార్పు సంభవించేసినట్టు, శరీరమంతా తేలికయిపోయి ఆగనే గాలిలో తేలిపోతున్నట్టు ఫీలయ్యాడు. హై జంప్, లాంగ్ జంప్, పుల్లప్స్, డిప్స్ బస్కీలు, అన్నింటిలోనూ అనుకొని ఇంప్రూవ్‌మెంట్ చాంపియన్ షిప్ ఈ యేడు తనదేనని కొండంత ఆత్మధైర్యంతో సంబరపడిపోయి, దగ్గరలో ఎవరూ లేకపోవడం

జీవిత పరమార్థం

జీవిత పరమార్థం ఏమిటి?, అని వేదాంతులను అడిగితే పారమార్థిక సాధననేసి, మోక్షం సంపాదించడమే అని అంటారు. ఇతరులను అడిగితే సరియైన మార్గంలో కాలంవెళ్ళబుచ్చుతూ కీర్తి ప్రతిష్ఠలు సంపాదించడమూ, సుఖంగా జీవించడమూ అని అంటారు. చాలా మందికి ఈ రెండవ పద్ధతే బాగా నచ్చుతుంది మొదటి పద్ధతి ఉత్తమమైనదే కాని, అందరికీ అది సాధ్యం కాదు. సామాన్య జనుడికి లౌకిక ముల మీదనే సులభంగా దృష్టి ప్రసరిస్తుంది.

పతి మానవునికీ తాను సఖించాలనే

అన్నపూర్ణా ఆర్కిమెడిసు

చూసి మీసాలు మెలేసి, కళ్ళజోడు లేకపోవడంవల్ల నేళ్ళలో గడ్డం మాత్రం తడుముకొని గొడలు చరచుకొని గర్వంగా గ్రీటింగ్ ఓక్సర్‌సైజ్ మొదలెట్టాడు.

తర్వాత ఓ రోజున లైబ్రరిలో అనంతరావును చూసి పలకరింపుగా చిరునవ్వు విసిరింది అన్నపూర్ణ. అనంతరావు గుండె ఆనందంతో నిండిపోయింది. ఆమె అంత ఆపేక్షగా నవ్వుతూంటే మనం నవ్వకపోతే ఆమె మనస్సు గాయపడదా అనుకొని వెను వెంటనే దర్జాగా రిప్లయ్ చిరునవ్వు విసిరేశాడు అనంతం. వాళ్ళు ఫైనలియర్‌లోకి అడుగు పెట్టేసరికల్లా చిరునవ్వులు విసురుకోవడం, విష్ చేసుకోవడం, లెసన్సు డిస్కస్ చేసుకోవడం స్థాయి దాటి ఒకర్నొకరు తమకు తెలీకుండానే అభిమానించుకోవడం మొదలెట్టారు. వారి స్నేహం కాంటీన్, లైబ్రరీల నుంచి రామకృష్ణా బీచ్‌వరకూ, అక్కడి నుంచి జగదాంబా సెంటర్ వరకూ సాగి క్రమంగా పెరిగి పెద్దదై పుష్పించ సాగింది.

* * *

ఆ చల్లని సాయంత్రం బీచ్ అంతా అందంగా కళకళలాడుతోంది ఒడ్డుపట్టి ఇసుకలో కూరుకుపోయిన పెద్ద పడవ వెనుక, జనం అంతగా మసలని చోట మెత్తటి ఇసుకలో కూర్చున్న అన్నపూర్ణ ఒడిలో తల పెట్టుకొని కాలిమీద కాలు

ధర్మపథం

కోరిక ఉంటుంది దుఃఖించాలని ఎవ్వరూ కోరరు. తన సుఖం కోసం ఎన్నో ఉపాయాలను ఆలోచించడం మానవునికి సహజం వాటిలో కొన్ని యితరులకు కష్టం కలగజేసేవి ఉంటాయి కష్టం కలగ జేయనివీ ఉంటాయి. వాటిలో– ఇతరులను బాధపెట్టే తన్మూలంగా తాను సుఖించ దలచుకోవడం ఎంత మాత్రం తగదు. ఏ ఉపాయమైనా ధర్మబద్ధముగా ఉండాలి.

ప్రతి వారికీ త్రికరణశుద్ధి అవసరం. త్రికరణ శుద్ధి అంటే మనోవాక్కర్మలలో పరిశుద్ధి మనస్సులో ఆలోచించే ఆలోచన ఉత్తమమైనదై ఉండాలి దానికి మనో నైర్మల్యం అవసరం. ఆ ఆలోచనకు తగిన విధంగా– పలికే మాట, ఆ మాటకు తగి నట్లు తాను చేసే పని ఉండాలి. తలచే దొకటి చెప్పే దొకటి, చేసే దొకటీ ఉండ కూడదు.

ఈ విధంగానే– జీవిత ప్రయోజనాన్ని సాధించే పద్ధతులు మూడు ఉన్నాయి. అవి– న్యాయమైన జీవితము, న్యాయముగా ఆలోచించుట, న్యాయమైన పనులాచరించుట ఇవి సామాన్య మానవుని కనీస ధర్మములు. ఆ కనీస ధర్మముల ననుసరించి జీవయాత్ర చేసిన చాలును. మనం ఇతరులకు ఉపకారం చెయ్యడం సాధ్యం కాకపోవచ్చు. త్యాగం చెయ్యలేక పోవచ్చు మన మట్టుకు మనం న్యాయంగా ఉంటే లోకానికి మహోపకారం చేసినట్టే. ఈ ధర్మాలను గుర్తించనివ్వాడు ఎట్టి ఘనకార్యాలు చేసినా ప్రయోజనం ఉండదు అందరూ ఈ పద్ధతులను అనుస రిస్తే పెక్కు సమస్యలు వాటి అంతట అవే తీరిపోతాయి. ఈ ధర్మ సూత్రాన్ని గ్రహించే గాంధీ మహాత్ముడు ఈ ఉపదేశం చేశాడు.

మరే ఘనకార్యాలను సాధించినా, సాధించలేక పోయినా, పయిమూడు మార్గా లనూ అనుసరించి తన జీవితాన్ని ప్రశాం తంగా సాగించి, ఇతరులకు ఆదర్శప్రాయంగా ఉండడం అవసరం. పారమార్థిక దృష్టి లేనివారైనా సరే, వీటిని ఆచరణలో పెడితే పరకార్యాన్ని సాధించినట్లవుతుంది.

– బులుసు వేంకట రమణయ్య

వేసుకొని శేషసాయిలా నిద్ర నటిస్తున్నాడు అనంతం.

"అనంతం అటు చూడు, ఆ కెరటాల పైకంటూ ఎగిరి అందంగ ఎలా విరుచుకు పడుతున్నాయో" అంది అన్నపూర్ణ.

"మిస్టర్ అనూయ్యకాన్' అంది మళ్ళీ.

"మైడియర్ ఆర్కిమిడీస్" అందామె.

వెంటనే ఉలిక్కిపడి లేచి కూర్చుని "ఏమిటి పూర్ణా" కళ్ళజోడు వత్తుకొని గడ్డం తడుముకొంటూ అన్నాడు.

పగలబడి నవ్వింది అన్నపూర్ణ. ఆయోమయంగా చూశాడు అనంతం.

"ఆర్కిమిడీస్ అంటే నీ కంత అభి మానం ఎందుకు?" నవ్వుకొంటూ అందామె.

"హైస్కూల్లోనే మనకా పేరొచ్చింది గాని. ఆర్కిమిడీసంటే నీకు అభిమానం లేదూ" అన్నాడు

"ఏ ఆర్కిమిడీసు?" చిలిపిగా అడిగింది.

"ఇద్దరూ మా ?" అన్నాడు అనంతం.

"అయితే వుతిదనుకో" అంది.

"అనుకోకాదు. వుంది అనాలి."

"ఎందుకటా ?"

"ఏమో నాకు తెలీదు" సిగ్గుపడుతూ అన్నాడు అనంతం.

"నీ సిగ్గు బంగారంగానూ" అంది అన్నపూర్ణ అతనివంక సూటిగా చూస్తూ.

"ఆర్కిమిడీసు మీద ఈ మధ్య నాకు మరీ గౌరవం పెరిగిపోయింది" అన్నాడు.

"ఎందుకటా ?"

"మనల్ని కలిపింది ఆయనేకదా ?" మళ్ళీ సిగ్గుపడ్డాడు అనంతం.

"నిజమా" ప్రశ్నించింది అన్నపూర్ణ.

"నిజం, ఆర్కిమిడీస్ మీద ఒట్టు."

"సోవోమ్ బడాయ్"

"బడాయ్ కాదు, నిజం."

"అనంతం తన హృదయాన్ని ఎప్పుడు పోగొట్టుకున్నాడో తెలుసా ?"

"కవిత్వంగా లేక పైత్యమా ?" అంది అన్నపూర్ణ కొంచెం వెటకారంగా.

"కాదు... కాదు... సైన్సు... కొత్త థీరీ" అన్నాడు అనంతం.

"ఏమిటట ? ఇంతకూ యింకా యింకా అన్నానా లేదా ?"

"కమింగ్ టు ది పాయింట్..."

"ఒక వస్తువు నీటిలో పూర్తిగా మునిగి నప్పుడు కొంతబరువునుకోల్పోయినట్లగు పడును. అట్లు కోల్పోయినబరువు ఆవస్తువు నీటిలో మునిగినప్పుడు పక్కకు తొలగించ బడిన నీటి భారమునకు సమానం అవునా? అలాగే..."

"అవును. ఇది ఆర్కిమిడీసు సూత్రం"

"నన్ను పూర్తిగా చెప్పనివ్వు పూర్ణా"

"సారీ... ప్రొసీడ్"

"...అలాగే ఒకరు ప్రేమలో పూర్తిగా మునిగినప్పుడు తన హృదయమును కోల్పోదురు. అట్లుకోల్పోయిన హృదయము తాను ప్రేమించిన యువతిని లేనా యువ కుణ్ణి చేరును. అట్లు చేరిన హృదయ భారము అతని లేదా అమె హృదయభారము నకు ఐ మీన్ ప్రేమ భారమునకు సమాన ముగా ఉండును."

"వండర్‌ఫుల్. థీరీకి జోహారు" అంటూ అన్నపూర్ణ చిన్నపిల్లలా ఫక్కున నవ్వి చిన్నగా చప్పట్లు చరిచింది.

అనంతం కళ్ళజోడు వెనక్కు వత్తుకొని మళ్ళీ చెప్పడం మొదలు పెట్టాడు.

"అన్నపూర్ణ హాస్టలు గేటు దగ్గర ఫక్కున నవ్వినప్పుడు అనంతం తన హృదయాన్ని కోల్పోయాడు. అందువల్ల శరీరం తేలికై అగ మేఘాల్లో తేలుతూ చాంపియన్ షిప్పునూ, పూర్ణనూ కూడా గెలిచేసుకొన్నాడు." అని ఆమె వంక చూసి సిగ్గుపడుతూ చిరునవ్వు చిందించాడు.

"సిద్ధాంతం గొప్పగా ఉందిగాని, ఓ చిన్న సందేహం. అనంతం కోల్పోయిన హృదయ భారాన్ని తిరిగి అన్నపూర్ణ హృదయ భారం భర్తీ చేసినప్పుడు అతగాడు గాల్లో ఎలా తేలగలిగాడు మహాశయా?" అంది అన్నపూర్ణ.

"...అదా . అదా... భర్తీ అవడానికి మధ్య కొంచెం గ్యాప్ ఉండి ఉండాలి. అయినా అనంతం హృదయం కంటే అన్నపూర్ణ హృదయం కొద్దిగా చిన్నది కదా...ఐ మీన్ .. ఐ మీన్..."

"నా పిచ్చి అనంతం..." అన్నపూర్ణ అనంతరావుని మాట్లాడనీయకుండా ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసింది